مقایسه تأثیر روش‌های تدریس جیگسا و یادگیری مبتنی بر مسئله بر یادگیری و رضایت‌مندی دانشجویان اتاق عمل در درس تکنولوژی اتاق عمل زنان

نویسندگان: ملیحه شیرزاد، امیرحسین جمالی، حدیثه اسدپور سرخکلائی، الهام رمضانپور

گروه اتاق عمل، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

زمینه و هدف :این مطالعه با هدف بررسی و مقایسه دو روش تدریس فعال، یعنی روش جیگسا (Jigsaw) و یادگیری مبتنی بر مسئله(Problem-Based Learning) ، از نظر تأثیر بر پیامدهای یادگیری و رضایت دانشجویان اتاق عمل شرکت‌کننده در درس تکنولوژی اتاق عمل زنان انجام شد.

مواد و روش‌ها :این مطالعه به روش نیمه‌تجربی دوگروهی در نیمسال دوم سال تحصیلی ۱۴۰۳–۱۴۰۲ انجام شد. در مجموع، ۳۲ نفر از دانشجویان ترم ششم رشته اتاق عمل با استفاده از روش سرشماری وارد مطالعه شدند. دانشجویان در دو گروه ۱۶ نفره قرار گرفتند؛ گروه مداخله با استفاده از روش جیگسا و گروه کنترل با استفاده از روش یادگیری مبتنی بر مسئله آموزش دیدند. هر دو گروه در هشت جلسه آموزشی یکسان از نظر محتوا شرکت کردند. داده‌ها با استفاده از آزمون دانش ۲۰ سؤالی چهارگزینه‌ای و پرسش‌نامه رضایت‌مندی ۱۶ سؤالی محقق‌ساخته که روایی و پایایی آن تأیید شده بود، جمع‌آوری شدند. تحلیل‌های آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴ و آزمون‌های تی مستقل، تی زوجی و تحلیل کوواریانس (ANCOVA) انجام گرفت.

یافته‌ها :هر دو روش تدریس موجب بهبود معنادار یادگیری و رضایت‌مندی شدند (P< ۰/۰۰۱) میانگین نمره دانش پس‌آزمون در گروه جیگسا (انحراف معیار ± میانگین = ۲/۳۶ ± ۱۶/۵۹) در مقایسه با گروه یادگیری مبتنی بر مسئله (۲/۲۳ ± ۱۵/۱۴) به‌طور معناداری بالاتر بود (P<۰/۰۱، بر اساس تحلیل کوواریانس) که نشان‌دهنده تأثیر بیشتر روش جیگسا بر یادگیری است. نمرات رضایت‌مندی در گروه جیگسا از ۳/۴۲ ± ۱۸/۳۱ به ۴/۱۲ ± ۳۵/۱۴ و در گروه یادگیری مبتنی بر مسئله از ۳/۷۵ ± ۲۰/۶۲ به ۴/۸۵ ± ۳۰/۰۷ افزایش یافت. از نظر ویژگی‌های جمعیت‌شناختی، تفاوت معناداری بین دو گروه مشاهده نشد (P>۰/۰۵).

Variable	Group	Mean ± SD	Mean Difference	t	df	p
Pre-test Knowledge	Jigsaw (n=16)	9.62 ± 2.49	0.54	0.92	30	0.364
	Problem-Based (n=16)	9.08 ± 2.18				

Variable	Group	Mean ± SD	Mean Difference	t	df	p
Post-test Knowledge	Jigsaw (n=16)	16.59 ± 2.36	1.45	2.11	30	<0.001
	Problem-Based (n=16)	15.14 ± 2.23				

Group	Phase	Mean ± SD	Mean Difference	t	df	p
Jigsaw	Pre	18.31 ± 3.42	16.83	14.27	15	<0.001
	Post	35.14 ± 4.12				
Problem-Based	Pre	20.62 ± 3.75	9.45	8.11	15	<0.001
	Post	30.07 ± 4.85				

نتیجه‌گیری :هر دو روش جیگسا و یادگیری مبتنی بر مسئله در بهبود یادگیری و رضایت‌مندی دانشجویان اتاق عمل مؤثر هستند. روش جیگسا در دروس عملی مبتنی بر کار گروهی عملکرد بهتری نشان می‌دهد و استفاده از آن برای آموزش مهارت‌های مشارکتی توصیه می‌شود؛ درحالی‌که روش یادگیری مبتنی بر مسئله برای دروسی که به پژوهش فردی و حل مسئله نیاز دارند، مناسب است.

واژگان کلیدی :آموزش پزشکی، یادگیری فعال، جیگسا، یادگیری مبتنی بر مسئله، اتاق عمل، رضایت‌مندی دانشجویان

Corresponding Author: Email: elham6460@gmail.com